

Glädie-dagh öfwer
Gvdz godheet
hållen när Kongl.
May:tz vår
allernådigste k...

Wallenius, Gabriel Andreae,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Glädie = Dag

Swer Gudz Godheet

Hällen

När

Kongl. Day: wär Allernädigste Konungz och Herres
 Troo, Man och Landzhödinge öfwer A B D och Biörneborgz, Låhn
 medh Liand / sampt VICE - PRÆSIDENT vchi det Höglofl. Kongl.
 Bergz, Collegio.

Then HögWälborne Herre

Herr **L**orentz **G**reutz /

Frühherre til Casaritz / Herre til Sarfwelax /
 Flostadh / Låchts och Allenä / etc.

Medh

Then HögWälborne Fröken

HEDEVIG ELEONORA
 Stenbock /

Boren Grefwedotter af Bogesund / Frühherredotter
 af Cronebäck och Dresteen; Fröken til Torpa / Kolda / Ryda /
 Haslebyholm / Wapnö och Wegeholm.

Effter Gudz then Aldrahögstes wälbehagelige Förson

Näst Høge Wederböranders Ja och godwillige Samtycke

Vchi närwarande Kongl. Dayesteternes /

Kongl. Rådz / och andre Høge Persones högstanseentlige
 och Hög, Förnåme Församling

Høgtüdeligen i Kongl. Residentz Staden Stockholm

Medh Christeligh Waqsel sammangofwos

ANNO M. DC. LXXXIV. den xi Maji.

Salomos höga Wäjsos 2. Cap. 11, 12, 13.

och 7: 13/

Se/ Wintren är förgången / Regnet är öfverståndet / och är sin wägh.
Blomstren äro vthgången på Markene / Wåartiden är kommen / och
Zurturdustwan låter sig höra i wårt Land. Faglonatråd är knoppat /
Wantrådn blomstras / och gifwa sina Lucht: Liliorna gifwa sina Lucht /
och för war Döör allahanda Fruchter.

Statt vp min Kära / och kom / min Seydeliga kom hüt.

Ibidem 2. Cap: 16. & 6: 2,

och 1. Moses Bookz 24: Cap. 58.

Min Wån är min / och iagh är hans;

Iagh wil medh honom.

Psaln 128: 4, 5, 6,

Se / altså worder wälsignat then Man / som H Erren fruchtar. Herren
skal wälsigna Eders Näder off Zion / at I stolen så see Jes
rusalems Wälsärd i alla Edra Luffdagor. Och stolen så see
I dra Barnabarn: Frqdh öfwer I S R A E L!

Hwad Wyrdnad Himmel hög wår Jord är skuldig gifwa/
Min Penna war ey trög / medh kortast Ord beskriwa;
Alt denna dagh går an medh wederbörigh Frögd/
För Gode sicc Gudh han of ondt af Himmels Högd.

Sin wij i Norden boo Gudz Godheet
ofz tilhanda

Alt niucom ofz til roo / här hwylar sigh
Gudz Anda:

Och nu theß Gudi Loff! wår hiertans Sswerheet
I Swenska Kongars Hoff haar fredh och roligheet.
Then liufwe åhrsens tyd wår marck med blomster pryder:
Then warma Solen blüd med wårckan sin godt tyder;
All Diur de frögda sig / de para sig ihoop/
De glädias samptelig med stillig skraäl och roop.

):(

I Luff.

I lufften Fogel snäll så qwickt och gerna flyger/
 Desz han moot mörckan qwäll til Boo sitt sachte smyger:
 Hwar han och hon alt där alt råtta i gode lag/
 Som tyden gifwa lär/ förökt haa de sitt slag.
 I watnet Fiskar fort sig intet och nu spara/
 Men vppå mången Ort de sig til sine para/
 Som mången Fiskeleek bewittna det nu må/
 Af hwilke wij med streek/ med noot och nåat deel få.
 Såledz förgåter man all winterens Nhrwäder/
 När Våren kommer an och Sommaren oss gläder/
 Then Sorg gömd är i snö/ man må ey mera see/
 Hon borto blef i tös/ när Gudh wil glädie gee.
 Hast regn och dimbog dagg de kunna stundom falla/
 För Nhrwäder och slag mång hiertan warda kalla/
 Också til öfwerflöd / man trötta wil ther wijd/
 Wång ögon warda röd/ mång händer falla nijd
 Samäst doch Solens krafft wår Jord och åter stärkeia/
 När af des Himmels safft/ som wij nu daglig märckia/
 Sool med sin Gyldeglantz/ med liuslig warma god/
 Geer marcken Blomsterkrätz/ och alla diur gode mod.

Nå man då vndra på/ det Gudz barn frögd och winna/
Thet the och qwickna då/ när the ther ändring finna/
Thet sorg den dem besökt/ dem warit har dryg gäst/
Förswan/men lust blir ökt/oc Gud dem glädier måst.

Haar alt sin wissa tjd/ för Vår måst Wincer wjka/
Så måst och Lyckan bljöd sin stämpno. tjd framsjka/
Ty glädie må geswin med snabb och snaran flycht
Sig willig ställa in/ när sorg är vndanrycht.

Gudh är den styret har / med roo. rätt i sin händer/
Så Lyckan hwjlo taar i önskad hämpn och länder:
Therför de gamble wäl ha sagdt : at Lyckan går/
Den een Gudfruchtig Siäl allena Lyckan får.

Gom see Gudz stora nådh/ den thetta alt medh mera
Alf obeskristlig råd h weet laga och regera;

Haar åfwen och gladbögd The Höga Hiertan Tw
Giord med hwar ann förnögd / i dag ett blij the iw.
Nog hafwer sorgen tryckt Hans Råds Högådla Hierta/
När från des sida ryckt blef med stoor sorg och smerta/
Desz ålskelig Huus. Frw / desz hiertans käre Wån/
Den war högst ålskad nu/ i Werlden kärast ån.

Så blef den Glädien all/ all blef den hiertans frögden/
Som Herren margesfall förönte förr af högden:
Hans Nåde Enckling war/ des hiertans Sgna-Lust
Gudh genom dödh borttar/ och stäncker sorg och pust.
Men som Gud thet maner har/ them som honom fruchta/
Han som thet alt wäl seer/ wil stundom hårde nog tuchta/
Så har hans Nåde wäl i alt Herrans behag
Medh tolamodh och skäl ächlydt til denne dag.
Therför och Herren Gudh/ den förr behagat rüsa/
Nu låter Glädie-Lind och Frögde-Sool sig wüsa/
Alt förrig sorg blür glömd/ och således fördrifz/
När den nu blifwer gömd af nya Glädien gifz.
Ty see på denna dag Hans Nåde Gudh föråhra
Wil i fast högst Belag een hiertans Wän och Kåra/
Högbornen Fröken godh/ som med sin lufsua Röst
Förnyar Glädie-Wod/ och är hans Nådes Tröst.
Ett Hierte-Byte skeer af Höga Hiertan Twenne/
Allena Ett/ man seer / the blifwa stunden denne:
Så at det är omsonst det Ett och Ett gör Tw/
Fåfång är Råkenkonst / ty Twå Ett göra nu.

Kan Jorden hafwa macht moot Högden något pruta?
Thet Sluch i Eius blir bracht thet Himel monde fluta.
Hwad Gudh behaga må/ kan intet ändras meer/
All Ting til Lydno stå/ alt hwad Gudh wil thet skeer.
Af Gudh altsammans är: hans helga Namn skee åhra!
Gudh och i längden lär them sinom gode beståra:
Loff skee Gudh allan stund/ altijd hans helga Namn!
Then nu kan stå på grund lär och få trygger hamn.
Wälsignad ware då den dag skyk Glädie hördes/
Som wij ther säker på/ minnoms/ wår hiertan rördes:
Fast stora Stockholms Stadh den åhran hade störst:
Doch Åbo ther näst glad weet sig den hugnad först.
Wålan! med Eders NådH Högwålborne Grefwinna/
Gudh stoor af Nacht och NådH Eders Näder wälsigna!
Gudh gifwe städz den roo den stadig önsken I/
Alt Eder Naders Boo altijd wälsignad bli!
Gudh Eders Naders Wån/ Ehr Nacta-sång låt blomå!
Ehr Näder och förlån Gudh ån den önskad fromma/
Alt hiertans EXEZZEX små Föråldrom lük i see/
Af Gudh wälsignad så åch deras Adamma lee!

Så Eder Nader all Gudh skydde städz från fara/
Från all Glyckos fall Ehr Nader Gudh bewara!
Dess I sidst alsköns frögd hoos Gud bland Helgon all
Finnen i Himmelshögd ett ewigt Glädie-stall!

Så önskar af Diertae

Eders Naders

Tienstödmiute Tienare

och

Trogne i Ordet Förebidiare

GABRIEL WALLENIUS,

Reg. Bibliothec. & Arc. Past. Ab.

